

Datum: 11.07.2026

Medij: Danas

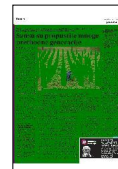
Rubrika: Politika

Autori: S. Congradin

Teme: Evropska komisija

Napomena:

Površina: 786

Naslov: Šansu su propustile mnoge prethodne generacije

Strana: 3

Studenti u protestu i ove godine prećutkuju godišnjicu genocida u Srebrenici, kao i ulogu srpskih političara i države u ratovima devedesetih

Šansu su propustile mnoge prethodne generacije

Beograd // Naveliko na meti kritika da zauzimaju tvrdo nacionalističke stavove i da, kolokvijalno rečeno, desničare, studenti u pobuni, koji izvođe vrlo ozbiljne proteste i prete da sruše vlast Aleksandra Vučića, već drugu godinu zaredom, od kada su protesti počeli, prećutkuju i ne mare za godišnjicu genocida u Srebrenici. Iako je njihov najljubiji neprijatelj bio politički inspirator i podstrekač tog najtežeg zločina posle Drugog svetskog rata na evropskom tlu, Aleksandar Vučić. Kao i onaj koji komanduje policijom - Ivica Dadić. Sagovornici Danasa saglasni su da nije posao studenata da se bave genocidom. Niko od njih tada nije bio rođen, a ako njihovi očevi i majke, dede i babe, nisu sa tim u stanju bile da se izbore, ako je ceo sistem postavljen na negiranje genocida i uloge Srbije u ratovima devedesetih, ako rastu učeći iz udžbenika koji poriču odgovornost zločinaca koji su zemlju upropastili, kao i da žive u državi kojom i dalje vladaju oni koji su genocid i ratne zločine inspirisali, nije realno od „naše dece“, u ovom trenutku očekivati suočavanje. Bar dok ne padne režim Aleksandra Vučića.

Iako je Boris Tadić bio u Srebrenici, pa čak i Aleksandar Vučić, Srbija većinski nikada nije prihvatila odgovornost za taj zločin, a još manji broj ljudi je prihvatio da je u pitanju genocid - kaže za Danas Žarko Korać, profesor Filozofskog fakulteta u Beogradu, u penziji. Skupština Srbije je donela Rezoluciju o Srebrenici koja je na žalost ostala mrtvo slovo na papiru, jer su u javnom životu danas najglasniji oni koji u potpunosti negiraju ono

U Evropi nema mesta za one koji poriču genocid

U Evropi nema mesta za one koji poriču genocid, revizionizam i glorifikuju osuđene ratne zločince, poručile su u zajedničkoj izjavi visoka predstavnica EU za spoljne poslove i bezbednosnu politiku Kaja Kalas i evropska komesarka za proširenje Marta Kos povodom 31. godišnjice genocida u Srebrenici 11. jula. „Naše misli su da porodicama žrtava genocida. Delimo tugu onih koji i dalje ne znaju sudbinu svojih voljenih i stojimo uz one koji su preživeli događaje iz jula 1995. godine“, istakle su Kalas i Kos. Šefica pres službe Evropske komisije Paola Pinjo pojavila se na redovnom brifingu za medije u Briselu, sa cvetom Srebrenice, simbolom genocida u ovom gradu.

Još jedna godišnjica najvećeg genocida u Evropi posle Drugog svetskog rata: Memorijalni centar u Potočarima

što se tamo dogodilo, dodaje. „Samo u takvoj atmosferi česti govornik na studentskim skupovima Milo Lompar, može da organizuje u prostorijama Srpske književne zadruge proslavu rođendana Radovana Karadžića uz prikaz knjige njegovih stilova. Radi se potpuno svesnom potiskivanju neposredne prošlosti i postepenom rehabilitovanju najodgovornijih za Srebrenicu. Današnji studenti nisu ni bili rođeni kada se to dogodilo. I tako njihova ćutnja pokazuje da je pokušaj istorijskog diskontinuiteta radi zaborava Srebrenice uspeo - to je bilo „davno a i pitanje je šta se tamo desilo“, objašnjava naš sagovornik. Kako kaže, Srbija je uložila ogroman napor da se prikaže nevinom u odnosu na događaje iz devedesetih godina.

Ona te događaje falsifikuje u udžbenicima istorije, u javnom govoru i biranjem na važne političke i društvene funkcije apologeta ratova tih godina. Živimo u jednoj ogromnoj dogovorenoj laži. To današnje studente ne oslobađa odgovornosti za ćutanje o tim događajima ali je stvorena društvena klima da je to u redu. Nažalost, studenti nemaju hrabrosti da prekinu tu zaveru laži, koja guši Srbiju - zaključuje Žarko Korać. Kako kaže, Srbija je uložila ogroman napor da se prikaže nevinom u odnosu na događaje iz devedesetih godina.

Prema rečima istoričara Dragan Popovića, studentski pokret od samog početka je sebi postavio cr-

HO: Borba za istinu o Srebrenici nije odvojena od studentske

Helsinski odbor za ljudska prava u Srbiji ocenio je da je „priznanje istine“ o zločinu u Srebrenici 1995. godine „pitanje budućnosti Srbije“. Dodaje se da „borba za istinu o Srebrenici“ nije odvojena od studentske borbe za demokratsku Srbiju.

„Njihovi zahtevi za vladavinom prava, nezavisnim institucijama, transparentnošću i odgovornošću predstavljaju otpor sistemu koji opstaje na manipulaciji činjenicama, propagandi i negiranju odgovornosti. Borba za istinu o Srebrenici nije odvojena od njihove borbe za demokratsku Srbiju. Naprotiv, reč je o istoj borbi - borbi za državu zasnovanu na pravu, a ne na političkoj lojalnosti, na činjenicama, a ne na propagandi“, piše u saopštenju nevladine organizacije.

venu liniju u izjašnjavaњу o osetljivim temama. „Sami su to nazivali ideološkim minimumom. U to spada i neizjašnjavaње o osetljivim temama iz prošlosti za koje veruju da su polarizirajuće za društvo. Naravno, ja bih voleo da osuda genocida u Srebrenici spada u taj minimum. Međutim, licemerno mi je da to tražim od studenata kada i sam, kao dugogodišnji aktivista, nisam uspeo u nameri da ta tema ne bude polarizujuća“, kaže sagovornik Danasa.

Nijedna politička koalicija koja je pretendovala da osvoji značajniji broj glasova nikada nije priznala da je reč o genocidu. Siguran sam da ni ovoga puta, ako bude drugih lista osim studentske, nijedna to neće uraditi. Zahvaljujući osetljivosti pitanja poput Srebrenice, automatski je osetljiv i ceo ratni period, uključujući i pitanje učesća sadašnjih funkcionera u ratnoj politici. Dakle, temu smo već postavili kao duboko polarizujuću i takvu

smo je ostavili studentima. Sada je na nama da im prenesemo znanje o prošlosti i da za njih sačuvamo činjenice - ističe Dragan Popović. Ali to moramo raditi bez oholog i patronizujućeg odnosa NVO ili stranačkih kabineta ili zluradog kritikovanja po društvenim mrežama, dodaje. Prema njegovim rečima, „moramo im prvo pomoći u borbi sa neverovatno okrutnom i opasnom vlašću da bismo, kada se skloni autoritarna vlast, mogli po-

Ministar Zukorlić u Maršu mira

Usame Zukorlić, ministar bez portfelja zadužen za pomirenje, regionalnu saradnju i društvenu stabilnost u Vladi Srbije, pešači u Maršu mira do Potočara, gde će danas, 11. jula, biti odati pošta žrtvama genocida počinjenog pre 31 godinu u toj enklavi pod zaštitom UN. Zukorlić se oglasio na Fejsbuku iz Nezuka na početku puta ka Srebrenici.

novo da pokrenemo dijalog i suočimo se sa razlozima zbog kojih se veliki broj građana Srbije boji da prizna istinu o ratovima“.

„Ti ljudi nisu zli niti nužno nacionalisti. Njihovi strahovi moraju se razumeti i biće potrebno vreme da se to promeni. Zato Srebrenica nije u ovom specifičnom trenutku predizborna tema niti to može da bude. Naizgled paradoksalno, ali ja u ćutanju većine studenata vidim nadu da su spremni sutra da čuju zašto je važno pamtiti Srebrenicu i učiti iz tog traumatičnog iskustva - zaključuje Dragan Popović.“

Marko Miletić, urednik portala Mašina, kaže za Danas da „studenti, mladi ljudi koji su rođeni posle ratova devedesetih, koji su odrastali posle režima Slobodana Miloševića i koji čitavu svoju mladost žive pod režimom Vučića, zaista imaju najmanje razloga da govore o genocidu u Srebrenici“. „Generacije roditelja i baba i deda današnjih studenata su te koje su imale priliku prethodnih decenija da zauzmu jasniji stav o ratovima koji su vođeni, zločinima i genocidu kao najstrašnijem ishodu. Oni koji su aktivnije učestvovali u političkom životu su svakako zauzimali stav o tim pitanjima, međutim većina je zapravo ćutala. A mnogi su ćutali zato što su posledice ratova podrazumevale i potpuni krah ekonomskih i privrednih sistema, zdravstva, obrazovanja, svega što podrazumevamo kao deo nekakvog normalnog društva i funkcionisanja zajednice“, kaže Miletić. Studenti sa svojim roditeljima i profesorima, uglavnom, nisu pričali o ratovima i genocidu u Srebrenici već su odrastali u senci i posledici tih strašnih dešavanja. Zato, zaključuje dalje, ta generacija danas čini puno kako bi konačno izašla iz tog mraka u kojem se i dalje nalaze iste utvare i odvela društvo na neku svetliju tačku.

S. Congradin

